

22 חודשים אחרי 7 באוקטובר: זיכרו מדוע יצאנו למלחמה הזאת

20.08.2025 | עדי שורץ written by
לעומר, רק בן שנתיים, היו עיניים כחולות גדולות.

לאחיות התאומות שלו, שחר וארבל, בקושי בנות 6, רק התחילו להתחלף שיני חלב.

שלושה ילדים תמימים ומתוקים, שנחנקו למוות במיטותיהם הקטנות בקיבוץ ניר עוז, אחרי שמחבלים העלו את הבית שבו גרו באש.

צפונה משם, ליד שדרות, נשחט איתן בן ה-5, כמה ימים לפני יום ההולדת שלו.

נדרשו עוד עשרה ימים תמימים כדי לאתר ולזהות את גופתה של אחותו אלין, בת 8, שנטבחה גם היא.

בסך הכל נורו ונשרפו באותו יום 27 ילדים מתחת לגיל 17.

במוקד 100 של המשטרה התקבלו שיחות, שגם הגיהינום לא יכול היה להמציא. באחת מהן נשמע קולה של ילדה שהוחזקה על ידי מחבל וצעקה שיניח לה, כי יש לה מחר בית ספר. המוקדן התחנן על חייה, אבל המחבל ירה בה למוות. בשיחה אחרת נשמע ילד בן 6, מבולבל כולו, לאחר שראה את הוריו מוצאים להורג לנגד עיניו. מה עושים עכשיו? הוא שאל בתמימות.

כמה מהר דמנו התקרר

22 חודשים מאז 7 באוקטובר נותר רק לתמוה כמה מהר דמנו התקרר. כמה מהר שכחנו את הגופות המפויחות, מנוקבות הכדורים, שפוזרו לכל עבר ברחבי הנגב המערבי. את הזוועה המדממת, הריחות, המראות.

כמה מהר הדחקנו את הנשים שנאנסו והגברים שנטבחו, את העיניים שהוצאו מחוריהן, את האיברים המתעוותים, ואת שיירות הרכבים השרופים. את מיטב בנינו ובנותינו מובלים על אופנועים ואת צהלות פלישתים. כמה מהר עברנו לסדר היום על מעשה השטן שביצעו בנו פושעי עזה, את היום הנורא ביותר בתולדות מדינת ישראל.

נכון, יש סיבות טובות לחוש תסכול מהתמשכות המלחמה ומדרך התנהלותה. קשה להסביר מדוע היא נמשכת זמן רב כל כך. לעיתים לא ברור לאן בדיוק אנחנו חותרים. המריבות בצמרת מרתיחות את הדם, ודיווחים שקריים ומניפולציות מופצים לכל עבר. ברור לכולנו גם שנעשו טעויות.

אבל הדרך הנכונה קדימה לעם תאב חיים היא לתקן את הטעויות ולשפר את ההתנהלות וְ ולא להפסיק את המלחמה.

לזכר עומר, שחר וארבל, איתן ואלין, ועוד עשרות הילדים שעונו, נחטפו ונרצחו באותו יום, ולמען מיליוני ילדי ישראל בהווה ובעתיד, כדי שיוכלו ללכת לישון בשקט במיטותיהם, ולחייך בדרך אל הגן וְ זכרו את 7 באוקטובר.

זיכרו מדוע יצאנו למלחמה הזאת ומדוע אסור לנו להרים ידיים.

פורסם בישראל היום, בתאריך 20.08.2025.